

Sygn. akt: I C 1889/13 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 25 października 2013 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Krajewska

Protokolant: K. K.

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2013r.

na rozprawie

sprawy z powództwa K. K. (2)

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej, (...) S.A. w W. na rzecz powódki, **K. K. (2)** kwotę 4.900 zł (cztery tysiące dziewięćset złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 20 maja 2013r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 717 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów udziału w sprawie pełnomocnika.

Sygn.akt ICupr 1889/13

UZASADNIENIE

Powódka, K. K. (2) wniosła o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej, (...) S.A. w W. kwoty 4.900 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 18 maja 2013r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, że w dniu 18 kwietnia 2012r. w L. między stronami została zawarta polisa ubezpieczenia AC pojazdu marki V. (...). Wartość rynkowa pojazdu z dnia zawarcia umowy została określona przez ubezpieczyciela w kwocie 85.700 zł, natomiast suma ubezpieczenia w kwocie 79.000 zł. Ubezpieczająca skorzystała z dodatkowej opcji zapewniającej stałą wartość pojazdu i niepomniejszanie sumy ubezpieczenia. Dnia 17 kwietnia 2013r. pojazd objęty polisą został skradziony, a zaistniała szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi. Strona pozwana przyznała powódce odszkodowanie w kwocie 74.100 zł. Powódka odwołała się od tej decyzji i wezwała stronę pozwaną do wypłaty pełnej kwoty odszkodowania, zgodnie z ustaloną w polisie sumą gwarancyjną, które to odwołanie nie zostało uwzględnione. Stanowisko strony pozwanej w ocenie powódki było niezgodne z ustaleniami umowy, ogólnymi warunkami ubezpieczenia i zasadami współżycia społecznego. Suma ubezpieczenia została ustalona przez pracownika strony pozwanej w kwocie 79.000 zł i taka kwota odszkodowania powinna być wypłacona powódce zgodnie z obowiązującą między stronami umową.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł opłaty od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana podniosła, że po zawiadomieniu o szkodzie strona pozwana przeprowadziła postępowanie likwidacyjne i wypłaciła powódce odszkodowanie w kwocie 74.100 zł. Przyznanie i wypłata nastąpiła w ramach umowy ubezpieczenia autocasco. Zasady ustalenia i wypłaty odszkodowania określały ogólne warunki ubezpieczenia będące integralną częścią umowy. Powódka w ocenie strony pozwanej błędnie zinterpretowała postanowienia ogólnych warunków ubezpieczenia utożsamiając sumę gwarancyjną z rynkową wartością pojazdu. Zgodnie bowiem z ogólnymi warunkami ubezpieczenia, strona pozwana była zobowiązana wypłacić powódce odszkodowanie w kwocie wartości rynkowej pojazdu z dnia dokonania kradzieży z uwzględnieniem warunków umowy. W dacie kradzieży wartość rynkowa pojazdu powódki wynosiła kwotę 74.100 zł. Brak było także podstaw do zasądzenia na rzecz powódki ustawowych odsetek, gdyż strona pozwana nie pozostawała i nie pozostaje w opóźnieniu zgodnie z art.481 kc.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 kwietnia 2012r. między powódką, K. K. (2), a stroną pozwaną, (...) S.A. w W. została zawarta umowa ubezpieczenia komunikacyjnego autocasco Polisa Seria (...), dotycząca pojazdu marki V. (...) nr rej. (...). W umowie tej strony określiły wartość pojazdu w kwocie 85.700 zł, a sumę ubezpieczenia w kwocie 79.000 zł oraz stałą wartość pojazdu i nie pomniejszanie sumy ubezpieczenia. Umowa została zawarta na okres ubezpieczenia od dnia 19 kwietnia 2012r. do dnia 18 kwietnia 2013r. W związku z ustaleniami co do stałej wartości pojazdu i nie pomniejszania sumy ubezpieczenia, powódka zapłaciła stronie pozwanej należną składkę w podwyższonej wysokości i została poinformowana przez pracownika strony pozwanej przy zawarciu umowy, że w przypadku kradzieży auta należne odszkodowanie zostanie powódce wypłacone w kwocie sumy ubezpieczenia.

Zgodnie z §10 ust. 1 pkt 1 b) ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco dla klienta indywidualnego oraz małego lub średniego przedsiębiorcy ustalonych uchwałą Zarządu strony pozwanej nr (...) z dnia 24 stycznia 2011r., stanowiących integralną część wyżej wymienionej umowy ubezpieczenia autocasco zawartej między stronami, za opłatą dodatkowej składki umowa ubezpieczenia mogła być zawarta z zastosowaniem stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia. Wyżej wymienione ogólne warunki ubezpieczenia strony pozwanej w §4 nie definiowały pojęcia stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia.

W dniu 17 kwietnia 2013r., a więc w okresie ochrony ubezpieczeniowej określonej między stronami w umowie z dnia 18 kwietnia 2012r., ubezpieczony pojazd powódki został powódce skradziony, a powódka zgłosiła tą szkodę stronie pozwanej dnia następnego telefonicznie tj. w dniu 18 kwietnia 2012r.

Strona pozwana po zgłoszeniu szkody ustaliła i wypłaciła powódce odszkodowanie z tytułu kradzieży pojazdu na podstawie umowy ubezpieczenia autocasco z dnia 18 kwietnia 2012r. w kwocie 74.100 zł. Powódka nie zgodziła się z wysokością przyznanego jej odszkodowania i wniosła odwołanie od decyzji strony pozwanej co do wysokości przyznanego odszkodowania, które nie zostało uwzględnione przez stronę pozwaną.

DOWODY: Polisa Seria (...) k.6-7 akt,

pismo z dnia 24 maja 2013r. k.8 akt,

wycena z dnia 13 maja 2013r. k.8-9 akt,

pismo z dnia 17 maja 2013r. k.10 akt,

pismo z dnia 15 maja 2013r. k.11 akt,

pismo z dnia 3 lipca 2013r. k.12 akt,

pismo z dnia 11 lipca 2013r. k.13 akt,

ogólne warunki ubezpieczenia autocasco k.29-40 akt,

akta szkody strony pozwanej nr PL (...),

zeznania powódki, K. K. (2) k.42 akt.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo było w przeważającej części zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.805 §1 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Zgodnie z §2 pkt 1 w/w przepisu prawa, świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Okolicznością bezsporną między stronami w przedmiotowej sprawie był fakt, że strona pozwana na podstawie umowy autocasco potwierdzonej polisą seria (...) objęła ochroną ubezpieczeniową samochód powódki marki V. (...) nr rej. (...) w okresie ubezpieczenia od dnia 18 kwietnia 2012r. do dnia 18 kwietnia 2013r., zobowiązując się między innymi do wypłaty odszkodowania, w razie kradzieży tego pojazdu w tym okresie czasu, a powódka opłaciła z tego tytułu stronie pozwanej należną składkę.

Nadto, jak wynikało z treści polisy z dnia 18 kwietnia 2012r. oraz zeznań powódki, przy zawarciu powyższej umowy ubezpieczenia, strony określiły stałą wartość pojazdu oraz niepomniejszanie sumy ubezpieczenia przez cały okres ubezpieczenia i z tego tytułu powódka uściła na rzecz strony pozwanej dodatkową składkę, zgodnie z §10 ust.1 pkt 1 b) ogólnych warunków ubezpieczenia strony pozwanej. Przy zawarciu umowy, przedstawiciel strony pozwanej zapewnił powódkę, że podwyższona składka jest opłacona przez powódkę w związku z obowiązkiem strony pozwanej wypłaty ewentualnego odszkodowania w przypadku kradzieży auta w pełnej wysokości sumy ubezpieczenia, która to suma została określona w umowie na kwotę 79.000 zł.

Ogólne warunki ubezpieczenia w §4 zawierały wyjaśnienie pojęć użytych w tych warunkach, w tym wartości pojazdu, nie określały natomiast w żadnym zakresie wyjaśnienia pojęcia stałej wartości pojazdu użytego w §10.

W ocenie Sądu nietrafne i nie znajdujące potwierdzenia w przeprowadzonych w sprawie dowodach były twierdzenia strony pozwanej, jakoby powódcę należało od strony pozwanej odszkodowanie z tytułu kradzieży auta w wysokości wartości rynkowej pojazdu z daty zdarzenia wywołującego szkodę.

Jak wynikało bowiem z ogólnych warunków ubezpieczenia zawartych w aktach, odszkodowanie w kwocie wartości rynkowej pojazdu z daty jego kradzieży należało poszkodowanemu, który opłacił stawkę w wysokości podstawowej. Natomiast powódka opłaciła dodatkową składkę zgodnie z §10 ogólnych warunków ubezpieczenia, aby zapewnić sobie wypłatę odszkodowania na wypadek kradzieży auta w pełnej wysokości, a więc w wysokości sumy ubezpieczenia określonej w umowie.

Strona pozwana nie przedstawiła na powyższe okoliczności żadnych dowodów przeciwnych. W jakim celu bowiem, jak nie do wypłaty odszkodowania w wysokości sumy ubezpieczenia powódka opłaciłaby dodatkową składkę na rzecz strony pozwanej przy zawarciu umowy ubezpieczenia, skoro posiadałaby uprawnienia do uzyskania odszkodowania w takiej samej wysokości jak ubezpieczający który zapłacił składkę w wysokości podstawowej. W ocenie Sądu, z dowodów przeprowadzonych w przedmiotowej sprawie, a to zeznań powódki, umowy ubezpieczenia i ogólnych warunków ubezpieczenia wynikało, że powódcę w związku z uiszczeniem na rzecz strony pozwanej podwyższonej składki przysługiwało od strony pozwanej odszkodowanie w kwocie sumy ubezpieczenia, a nie jak twierdziła strona pozwana w wysokości wartości rynkowej pojazdu z dnia kradzieży.

Zgodnie z art. 384§1 kc, ustalony przez jedną ze stron wzorzec umowy, w szczególności ogólne warunki umów, wzór umowy, regulamin, wiąże drugą stronę, jeżeli został jej doręczony przed zawarciem umowy.

Integralną część umowy ubezpieczenia autocasco zawartej między stronami, stanowiły ogólne warunki ubezpieczenia strony pozwanej. W tych ogólnych warunkach ubezpieczenia strona pozwana określiła definicję wartości pojazdu, nie określiła natomiast definicji stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia określonej w §10. Ogólne warunki ubezpieczenia zawierały także §21 sposób określenia odszkodowania w wysokości wartości pojazdu w dniu dokonania kradzieży, natomiast nie zawierały w żadnym zakresie sposobu określenia odszkodowania w przypadku ustalonej stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia.

Dlatego też, w ocenie Sądu, ogólne warunki ubezpieczenia strony pozwanej w zakresie w jakim definiowały wartość pojazdu oraz sposób ustalenia wysokości odszkodowania nie miały w żadnym zakresie zastosowania do umowy ubezpieczenia pojazdu zawartej z powódką, gdyż dotyczyły jedynie umów co do których ubezpieczający zapłacił składkę podstawową, a nie dodatkową tak jak powódka.

Sposób ustalenia wysokości odszkodowania należnego powódce od strony pozwanej z tytułu kradzieży auta nie został więc zdefiniowany i określony we wzorcu umowy jakim były ogólne warunki ubezpieczenia strony pozwanej, a które to warunki w powyższym zakresie w ocenie Sądu miały zastosowanie do umów ubezpieczenia autocasco zawartych bez opłacenia składki dodatkowej.

W związku z powyższym, skoro ogólne warunki ubezpieczenia nie definiowały pojęcia stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia użytego w §10 oraz w umowie ubezpieczenia zawartej z powódką, należało ustalić, że ustalenia stron co do wysokości odszkodowania należnego powódce od strony pozwanej zostały ustalone indywidualnie dla pojazdu powódki przy zawarciu umowy, bez zastosowania w tym zakresie ogólnych warunków ubezpieczenia, które sposobu wyliczenia tego odszkodowania nie określały.

Jak wynikało z zeznań powódki, a na które to okoliczności strona pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów przeciwnych, przedstawiciel strony pozwanej przy zawarciu umowy ubezpieczenia dokonał ustnie wykładni zapisu z §10 ust.1 pkt 1 b) oraz zapisu umowy w tym samym zakresie, informując powódkę, że zapis ten zobowiązuje stronę pozwaną do wypłaty powódce należnego odszkodowania z tytułu kradzieży pojazdu w pełnej wysokości sumy ubezpieczenia.

Sąd dokonał przy tym własnej analizy oraz wykładni użytego w umowie ubezpieczenia oraz w §10 ogólnych warunków ubezpieczenia pojęcia „stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia” skoro ogólne warunki ubezpieczenia nie zawierały definicji tego pojęcia i uznał, że wykładnia tego zapisu dokonana przez powódkę była prawidłowa. W ocenie Sądu należało z literalnego brzmienia tego zapisu, zgodnie z twierdzeniami powódki ustalić, że za dodatkową składką powódka skorzystała z ochrony ubezpieczeniowej bez ewentualnego zmniejszania przy wypłacie odszkodowania ustalonej wysokości sumy ubezpieczenia, która zgodnie z §4 ogólnych warunków ubezpieczenia stanowiła górną granicę odpowiedzialności strony pozwanej, a o czym zapewniał powódkę pracownik strony pozwanej przy zawarciu umowy ubezpieczenia.

Skoro więc strony w umowie ubezpieczenia ustaliły sumę ubezpieczenia pojazdu powódki w kwocie 79.000 zł, a powódka skorzystała z opcji „stała wartość pojazdu” i z tego tytułu zapłaciła stronie pozwanej dodatkową składkę, to powódce przysługiwało od strony pozwanej należne odszkodowanie w wysokości sumy ubezpieczenia określonej umową, w związku z kradzieżą auta, a więc odszkodowanie w kwocie 79.000 zł.

Strona pozwana natomiast wypłaciła powódce jedynie część należnego odszkodowania w kwocie 74.100 zł. Dlatego też, roszczenie powódki o wypłatę na jej rzecz przez stronę pozwaną dalszej, należnej części odszkodowania w kwocie 4.900 zł, zgłoszone w pozwie było w pełni zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji niniejszego wyroku.

Orzeczenie w zakresie należnych odsetek ustawowych jak w punkcie I sentencji wyroku Sąd wydał w oparciu o art. 481 kc oraz zgodnie z §28 pkt 1 ogólnych warunków ubezpieczenia strony pozwanej. Powódka bowiem zgłosiła szkodę pozwanej dnia następnego po zaistnieniu szkody. Wysokości należnego odszkodowania z tytułu kradzieży auta została przez strony w umowie ustalona kwotowo i ustalenie tej wysokości nie zależało od żadnych dodatkowych czynności czy obrachunku strony pozwanej, a więc powódce były należne odsetki ustawowe od niewypłaconej części odszkodowania od dnia następnego po upływie trzydziestu dni od daty zgłoszenia szkody.

W związku z powyższym Sąd oddalił powództwo jak w punkcie II sentencji wyroku w nieznaczej części, a to w zakresie odsetek ustawowych dochodzonych pozwem od należności głównej za okres od dnia 18 maja 2013r. do dnia 19 maja 2013r. z przyczyn wskazanych powyżej.

Orzeczenie o zwrocie należnych kosztów procesu jak w punkcie III sentencji wyroku Sąd wydał w oparciu o art.100 kpc, nakładając na stronę pozwaną obowiązek zwrotu tych kosztów powódce w całości, jako stronę która prawie w całości uległa co do swego żądania w przedmiotowej sprawie.